

Na tytułowy problem uwagę zwrócił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach, rozpatrując zgodność z prawem decyzji Wojewody w przedmiocie sprzeciwu w sprawie zgłoszenia zamiaru wykonania robót budowlanych. W jaki sposób Sąd wypowiedział się w tej kwestii?

W omawianej sprawie organ I instancji wnosząc sprzeciw wobec zgłoszenia w sprawie zamiaru wykonania robót budowlanych polegających na „odtworzeniu ganku”, powołał się na art. 30 ust. 5c Prawa budowlanego – zgodnie z którym w razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada na zgłaszającego, w drodze postanowienia, obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia - wnosi sprzeciw w drodze decyzji. Natomiast Wojewoda co prawda utrzymał w mocy ww. rozstrzygnięcie, „ale działając na podstawie przepisów art. 30 ust. 6 pkt 1 i 4 ustawy – Prawo budowlane, a więc z przyczyn innych, niż wskazane w decyzji organu I instancji”.

W tym kontekście prawnym w ocenie WSA decyzja organu odwoławczego podlegała uchyleniu. W omawianej sprawie zostały bowiem spełnione przesłanki z art. 30 ust. 5c ustawy, zgodnie z którym w razie konieczności uzupełnienia zgłoszenia organ administracji architektoniczno-budowlanej nakłada na zgłaszającego, w drodze postanowienia, obowiązek uzupełnienia, w określonym terminie, brakujących dokumentów, a w przypadku ich nieuzupełnienia – wnosi sprzeciw w drodze decyzji. Jak zaznaczył Sąd, skoro w wyznaczonym w postanowieniu terminie Skarżący, pomimo stosownego pouczenia o negatywnych skutkach braku spełnienia określonych obowiązków, nie nadesłał całości żądanej dokumentacji, podstawą prawną wniesionego sprzeciwu powinien być art. 30 ust. 5c ustawy, nie zaś wskazane przez Wojewodę przepisy art. 30 ust. 6 pkt 1 i 4 ustawy. Przyjęcie przeciwnego stanowiska i uznanie zaskarżonej decyzji za prawidłową – w sytuacji gdy różne podstawy prawne podjętych rozstrzygnięć determinują odmienny zakres prowadzonego postępowania – stanowiłoby według Sądu naruszenie art. 15 K.p.a. Taki stan rzeczy powodowałby bowiem pozbawienie Skarżących prawa do dwukrotnego rozpoznania ich sprawy przez dwa różne organy administracji, a zatem stanowiłoby naruszenie zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 15 K.p.a. – orzekł WSA.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 20 maja 2021 r., II SA/Ke 428/21

Źródło: [CBOSA](#)